

Elváltam a feleségetől, aki szintén művésznövendék volt. Gyomorbajjal, lelki kínok között költöztem be Katz Márton és Agricola Lídia műtermébe lakónak, nekik sem volt többjük, mint nekem." Újra jelentkezett Ziffernél, aki már mint régi ismerősét-tanítványát fogadta. A szabadiskola közben újraalakult, Mikola és Krizsán korrigáltak benne. Fentebb idézett levelében Karácsony elmondja, hogy néhányan, az „öregek" közül - magát is közéjük számítva - bejártak az iskolába egy-egy akt tanulmányra, meg esti akt rajzra, a szokásos skiccre.

A székelységből érkezett festővel nemcsak nagybányai kiállításokon számoltak, hanem mint ígéretes tehetséget, bevásáztották a Barabás Miklós Céh-be, az erdélyi magyar képzőművészek egyesületébe is. Erre a céh 1941-es szervezeti újjáalakulásakor került sor. Ettől kezdve Karácsony János részt vett a céh valamennyi kiállításán: Kolozsváron, Marosvásárhelyen, Szászrégenben, s végül már a német megszállás idején, Budapesten.

A festő nagybányai korszakát zárta le katonai behívója. 1942 és 1944 között Gyimesen teljesített szolgálatot, miközben ott is lehetősége nyílt a művészi munkálkodásra. Több festménye, melyet a Barabás Miklós Céh tárlataira küldött be (Gyimesbükki táj, Tatros völgye, Kilátás a Csángótelepre), már ebből a korszakból való.

Ahogy az orosz csapatok átözönljenek a Kárpátok hágóin, átvonul a front az erdélyi részekben, a festő hazatér szülőföldjére. Elfogadja a fölkínált állást, 1945-59 között rajztanár lesz Gyergyószentmiklóson. Letelepődése végleges, otthonról már inkább csak egy-egy kiállítás idejére mozdul ki. 1946-ban újranősült: felesége, Szenkovits Mária (1908-1977) a családi környezet meghittségében biztosít számára zavartalan munkát.

Pályája ettől kezdve eseménytelenné válik. Visszavonultsága elszigeteltségével párosul. Kiállításai vagy közös tárlatokra beküldött képeivel nem jut messzebbre Marosvásárhelynél, Csíkszeredánál, néhány székely városnál. Sokáig csak egykori ismerői, pályatársai tartják számon, hogy él egy festő a havasok tövében, gyergyói remeteségében.

Murádin Jenő

ARMENIA Magyarörmény időszaki szemle 2003.1-es és 2-es számából

Vas István

Folytassuk

Folytassuk csak azért is
Találunk még vigaszra
Hány szeretet szikrázik
Hány hű gyertyácska hamvad
A tülevelű ágak
Között karácsonyolva
Hány gyertya csillagszóró
Utolsó lobbanását
Figyeltük évek óta
Mind fénylik a szemedben
Mert holtak közt az élőt
Hiábavaló keresni
A szeretet az út és út
Az élet az igazság
